

Prou agressions al Montseny

Carles Lumeras

President de la Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny (CSM)

Comença a ser un exercici tediós respondre els escrits d'aquells que, més o menys clarament, defensen la construcció de la carretera Illes-Sant Marçal. De tota manera som dels que creiem que parlant hi ha possibilitats que la gent s'entengui i, per això, un cop més, intentarem respondre a algunes de les qüestions que planteja el senyor Salvador Vilà, en el seu article del passat dia 1 d'agost.

És bo, per poder raonar adequadament, que s'aportin arguments, fets, proves o raonaments filosòfics, fins i tot metafísics si es vol. El que no es pot fer, si de debò es vol raonar, és intentar desqualificar el contrari amb insinuacions a mitges o mentides flagrants. Tret, és clar, que es pretengui, a base de repetir-les, que es converteixin en veritats.

No sabem si la nostra "intensitat crítica" serà, o no, "difícilment comprensible", però el que hem deixat ben clar, anteriorment, és que els nostres objectius són perfectament "diàfans". Si el senyor Salvador Vilà, o qualsevol altra persona, repetint les paraules del senyor Boada, segueix insistint a repetir aquesta brama, farà palès que trenca qualsevol possibilitat d'enraonar i opta per la calúmia.

D'altra banda, afirma no voler entrar a discutir el projecte d'asfaltatge, quan en realitat n'està parlant d'una manera més o menys camuflada per tot l'escrit. Fruit de la manca d'arguments concrets i clars per defensar-lo? No hi veiem pas un altre motiu. Per començar, aquells que intentem anar per la vida amb una visió crítica del món, com és el cas de la CSM, procurem raonar en tota situació lluny del dogmatisme. Pel que fa a l'informe dels tècnics del Parc Natural del Montseny, pot semblar-li curiós que nosaltres ens hi recolzem, però, en realitat, avaluar-ne el contingut només ha estat un exercici de coherència.

Al llarg dels darrers anys, hem coincidit en algunes ocasions amb unes o altres administracions pel que fa a plantejaments, projectes o plans. Quan això ha succeït no hem tingut cap recança a reconèixer-ho. Quan s'ha vist possible treballar-hi conjuntament, ho hem fet. Quan hem pogut col·laborar per resoldre problemes concrets amb algun ajuntament, hi hem col·laborat. Però si ha calgut enfrontar-s'hi, mai ens hem fet enrere. Aquesta és la conseqüència de no tenir debits amb ningú, sigui l'administració, els polítics o els empresaris de qualsevol pelatge, i d'haver-nos mantingut totalment independents en el decurs dels darrers vint-i-vuit anys de la nostra existència. Dissortadament, alguns dels pretesos mestres que apareixen als mitjans de comunicació no poden afirmar el mateix.

En honor a la veritat, cal dir que l'informe objecte de polèmica per part del senyor Vilà no és un cas d'acord. Com citàvem a l'article titulat "Arguments prefabricats", del 23 de maig passat, "... cal remarcar que el contingut d'aquest informe pateix una greu contradicció entre la seva part tècnica, que descriu abastament tots els impactes que causarà tant la construcció de la carretera com el seu ús posterior, sobre els hàbitats i comunitats existents, i la seva segona part, més política, que acaba donant el vistiplau a l'execució de l'obra, fent un salt hiperbòlic per obviar els impactes descrits a la primera". És evident, senyor Vilà, que estàvem criticant frontalment l'informe al·ludit per incongruent i mancat de coherència.

Pel que fa a la resta del seu escrit, l'autor palesa el fet que no ha llegit, si més no detingudament, cap

dels dos articles d'opinió que El 9 NOU va publicar el 23 de maig i el 30 de juny, respectivament. Consignem això, perquè hi quedava ben clara quina era la nostra visió de l'assumpte, que en cap moment s'assembla a les afirmacions fetes en el seu escrit.

Si hagués fet l'esforç d'entendre el que diem, segur que estaria d'acord amb l'article citat: "La preocupació, lícita, per donar suport a la gent del territori és i ha estat sempre una de les fites de la CSM, que inclou aquest objectiu als seus estatuts. Però els projectes que generen ocupació i recursos a la població són aquells que tenen suport en el reequilibri del territori i, per tant, passen per l'accés a la terra del jovent que puja i que sovint es veu obligat a llogar-se per un salari miserable a la indústria turística regentada per unes poques famílies. L'economia real dins del territori montsenyenc s'ha de basar en la fixació de població jove a la terra i a les activitats que hi ha vinculades, com l'agricultura, la silvicultura i la ramaderia extensiva, a més d'un munt d'activitats que s'hi relacionen directament, com el turisme respectuós".

Li sembla prou clara la nostra posició, senyor Vilà? Creu vostè que ens hem desviat dels nostres objectius fundacionals? Patim realment una "febre

Una mobilització d'entitats contràries a l'asfaltatge d'un camí al Montseny

El Montseny forma part de la nostra Amazònia. No ens podem permetre la frivolitat d'obviar la realitat ambiental del nostre país. Ja ha estat prou castigada

exagerada" en la defensa de la natura, oblidant-nos de problemes tan o més importants? O és que exigir la construcció d'una depuradora al poble de Montseny, per exemple, és un problema aliè a les persones d'aquesta contrada? No deuen ser unes altres persones les que han caigut en "febres exagerades"?

Estem d'acord amb vostè que el problema principal "està en l'afluència de gent sense control". Això és exactament el que assenyalàvem en el nostre escrit del 30 de juny: "A nivell general, una de les amenaces que més efectes negatius té sobre la biodiversitat del Montseny és la sobrefreqüentació de visitants en indrets d'alt interès ecològic, tant per les pertorbacions directes sobre espècies d'alt interès de conservació, com per la interferència sobre processos ecològics en els hàbitats freqüentats". Per això ens oposem a la construcció de la carretera.

No el beneficia gens, senyor Vilà, utilitzar la demagogia típica d'una classe política que abunda en aquest país nostre. No s'ha donat el cas, però si mai cal defensar la restauració d'una masia, per tal que els seus habitants puguin gaudir d'una vida dig-

na i d'acord amb les tasques tradicionals del massís, nosaltres hi serem al davant. Ja veurem quants dels que defensen l'explotació turística il·limitada del territori, o l'especulació urbanística, s'hi afegiran.

Volem deixar ben clar, per si no ho era, que la CSM està al costat de totes aquelles persones que volen romandre vivint i treballant a la muntanya, desenvolupant i aprofundint les activitats tradicionals, compatibles amb la preservació de l'entorn natural i de les tradicions culturals d'aquesta terra. Ací ens tindran, amb el suport modest, però ferm, que els puguem donar. Això sí, els que volen per petuar un model econòmic basat en el miratge del "progrés" i del creixement econòmic sense límits, trobaran la nostra oposició frontal.

L'essència del missatge, que vostè vol transmetre, és que ningú ha de dir als propietaris i als polítics locals del Montseny què poden o no poden fer a les seves propietats o a fora. I ací es torna a equivocar-se novament. El Montseny és una joia geogràfica, biològica, etnològica i cultural del nostre país. Una joia que, fins ara almenys, disposava d'uns certs graus de protecció. És a dir, que les lleis i les normatives aprovades ací, i a la tan venerada UE, com a fruit de la pressió popular, procuren salvaguardar-la, man-

tenint uns usos, i uns sistemes de vida, compatibles amb la protecció d'aquests valors intrínsecs, no ja perquè siguin macos o romàntics (que ho són), sinó perquè aquests valors han de perdurar quan la nostra generació ja no hi sigui, en benefici de la mateixa terra i d'aquells que l'habitin en el futur. I, no ho oblidis, aquesta protecció la paga tota la ciutadania, no tan sols els veïns del Montseny.

Dit d'una altra manera, el Montseny, senyor Vilà, forma part de la nostra Amazònia, la dels catalans. No ens podem permetre la frivolitat d'obviar la realitat ambiental del nostre país. Ja ha estat prou castigada per la política cega dels nostres dirigents (aquests mateixos que han estat enganyant els seus votants durant anys donant lliçons de moralitat) contra el món rural de Catalunya, contra el sector primari en definitiva, afavorint la bombolla immobiliària i la pandèmia turística, mentre s'omplien la boca parlant del reequilibri territorial.

Que si tenim autoritat, diu? Té gràcia la seva retòrica. Després de veure com la casta dominant, que ha governat durant decennis la nostra terra, anava esdevenint en una secta dedicada a espoliar, traficar i prevaricar, en tots els nivells de l'Administració, ens ve a parlar de democràcia dient que "si un alcalde fa anys que ha estat elegit pel seu poble és que en el fons no ho fa tan malament". Bon exemple, sí senyor, que es contesta per si sol. No caldrà que repassem les notícies dels darrers mesos, oi? És aquesta la mena de democràcia que vostè defensa?

La CSM fa vint-i-vuit anys que propugna un sistema de vida i de respecte a la terra, oposat al que representen banquers, empresaris sense escrúpols, polítics corruptes i científics a sou de multinacionals. Nosaltres no hem perdut mai els orígens. Si de cas hem après de la nostra experiència, feta de sacrifici personal, d'aportacions econòmiques incomptables i desenes de milers d'hores de treball voluntari, sense cap suport institucional i sense demanar res a canvi. Hem après, però, a escatir cap on ens volen dur i cap on volem anar.

Nosaltres expressem, a les terres montsenyencs, la mateixa indignació que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya traspuen a la resta de les nostres contrades. Potser ha arribat el moment en què comencem a dir *no*. Ni vostè, ni ningú més, per la via de la ridiculització o la reducció a l'absurd, podrà obviar que ha arribat el moment de començar a prendre decisions serioses sobre el futur d'aquesta muntanya i de la nostra terra.